„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.” *Dsida Jenő*

FRONT

A nemzeti ellenállás lapja **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. augusztus 9. **II. évfolyam 16. szám** **167 Ft**

A Magyar Nemzeti Front nagyszámú rendőri jelenlét mellett tüntetett Sólyom László beiktatása ellen.

A magyarok nagy részét hidegen hagyó országgyűlés 185 képviselője megválasztotta a köztársasági elnököt, akit a nép elől eldugva 50 kiválasztott jelenlétében beiktattak.

Hiller csalódott – az MDF perel – Áder rendelkezésre áll – Mádl szerint a jelölt rászolgált a bizalomra – az SZDSZ örült – Szili gratulált – Gyurcsány szerint Sólyom méltó utóda Göncznek és Mádlnak – a liberálisok röhögnek – az MNF ellentüntetett – Orbán szerint az emberek jelöltje győzött. *Milyen embereké?*

A végrehajtó bizottság „átkozott névtelensége” persze nem maradt megfejtetlen. A VB két hónapig próbálta tartani a titkot, de májusban színt kellett vallania, addigra szinte az összes álnevet megfejtették… Ha például májusban a tanács ülésén elhangzott:

„ Javasoljuk Zinovjev és Kamenyev elvtársakat!”, akkor a teremből bekiabáltak. „ Mondják meg a valódi nevüket” …A nevek eltitkolása nem fért az akkori egyszerű ember eszébe: neveiket csak a tolvajok rejtik el vagy cserélik ki. …Hiszen így a közembereknek nincs lehetőségük megtudni és kitalálni, kik is az új vezetői.

A. I. Szolzsenyicin Együtt II. Oroszok és zsidók a Szovjetunióban

Másik oldal

Sorozás Belgiumban. Az őrmester azzal kezdi: vallonok balra, a flamandok meg jobbra. Mindenki a helyére áll, egyedül Kohn marad középen. Jelentkezik és azt kérdezi: tessék mondani, mi belgák hová álljunk ?

A fenti vicc kulcs lehet az új köztársasági elnök cselekedeteinek megértéséhez. A liberálisok és a polgáriak nászának eredményeként olyan ember került a módszerváltoztatás óta méltatlanul betöltött posztra, aki saját szavai szerint: „a liberálisoknak túl konzervatív, a konzervatívoknak túl liberális”. A magát belgaként meghatározó Sólyom még rokonszenves is lehetne, ha nem sejlene fel a bájos viccecske mögött Herzl Tivadar szelleme. Kufárok által gyötört hazánkban ugyanis a „középen állás”, mint olyan még elméleti fogalom. A megvalósítási kísérletek rendre kudarcot vallottak, valahogy mindig balra tolódott az a fránya centrum.

Amennyiben megszilárdul a jelenlegi rendszer ez még inkább így lesz. Mit is várhatnánk akkor, amikor a közvélemény kutatások alapján egy szocialista és egy liberális néppárt irányíthatná országunkat. A két nagy gazdasági társaság között már csak név és hangsúlybeli különbségek vannak. A fő részvényesek ugyanabból a körből kerülnek ki. Hatalmas vagyonnal és befolyással rendelkezik a Magyarországot irányító kiválasztott réteg, amelynek az idegen érdekek feltétlen kiszolgálása a fő célja. Ezeknek a labancoknak lételemük az idegenek jelenléte, befolyásuk növelése, ez adja erejüket és egyben ez is a gyengéjük.

A magyar nép – ha csak egy cseppnyit is önmagára találna – lerázhatná nyakáról a megszálló hordákat. Az öntudat megerősítését azonban mindenáron meg akarja akadályozni a mai politikai(?) elit(?). Az MSZP-SZDSZ közvetlen törvényi eszközökkel, a FIDESZ mellébeszéléssel, pótcselekményekkel és a jó szándékú kezdeményezések kisiklatásával akadályozza ezt.

A magyarok pillanatokon belül erőre kaphatnának, ha találnának egy hiteles nemzeti erőt, ha eljutna hozzájuk a globális erőknek ellenálló hang. Jól tudják ezt ellenségeink, és az elhallgattatásunkra tett kísérleteket szerkesztőségünk naponta érzékeli. Azonban az összetartás hiánya a legfájóbb nekünk. Bár az újság régebbi számai a Nemzeti Front honlapján megtalálhatóak, és számtalan elektronikus postafiókba is eljut számítógépes változata, nem találtam még olyan honlapot, ahol említették volna az ajánlott lapok között. Pedig egy ilyen gesztus csekély munkát kíván csak költségek nélkül.

Mindamellett ezen a ponton lehet tetten érni sanyarú helyzetünk okát is. Többen kérdezték tőlem, hogy mit lehetne-kellene tenni sorsunk jobbra fordításáért.

A válasz nagyon egyszerű: politizáljatok! Vagyis: éljetek közösségi életet! Szervezkedjetek! Tartsatok össze! Ételkedjetek, tájékozódjatok és tájékoztassatok! A sok felkiáltójel egymásra halmozása nem prófétai pályafutásom létrájának magasba ívelő fokait jelképezik. Az előbbi gondolatokat már régi nagy magyarok rég megfogalmazták és írásba öntötték azokat.

Ezért első lépésként mindenképpen az olvasást ajánlom minden tenni vágyó magyar embernek, hogy megfelelően felvértezve vethesse bele magát a honért való küzdelembe. Aki egy kicsit is beleássa magát a nemzeti remekművekbe – különösen amennyiben az 1900-as évekből valókat olvassa – felfedezheti azt, hogy a közéletben zajló folyamatok ismétlik önmagukat. Láthatja, hogy a régmúlt időkben mi okozta a magyarság romlását, és hogy mi volt a válságból kivezető út. Az olvasottakat célszerű megbeszélni barátainkkal ismerőseinkkel, és a költségek kímélése miatt kicsiny könyvtárakat létrehozni. Az angliai munkások tettek így annakidején – a PUB-okba nem csak inni, hanem olvasni is jártak – hasonlóképp cselekedtek a népiskolák és így tett a Magyar Nemzeti Front is.

Fáradságos? Megerőltető? Nem hiszem, csak akarat kell hozzá és pillanatokon belül kialakulhatnak azok a parányi források, melyekből táplálkozhat majd az a tisztító áradat amelyik kisöpri az országból a közélet hordalékát. Mostanában pedig gyorsan áradnak a folyók...

Nem kell sok hozzá, csak az, hogy ha hallunk egy hazafias rendezvényről elmenjünk arra, ha lábal tiporják jogainkat, tiltakozzunk, ha megsértenek miket magyarságunkban, vágjunk vissza mi is. S hogy irigységgel ne vádolhassanak minket, kétszer akkora erővel adjuk az áldást mint amekkorával nekünk kedveskedtek.

Egy kérésem van már csupán jóhiszemű magyar testvéreimhez. Új pártot már ne alapítsanak, van belőlük elég.

Szabó Tamás

SCHUSTER MATT

Sólyom László köztársasági elnökké választása olyan, mintha az országgyűlés Lenin-díjjal tüntetne ki egy sáskajárást.

A Magyar Nemzeti Front megkezdte a felkészülést az országgyűlési választásokra, elkezdődött a képviselő-jelöltek és a választási küzdelmüket segítő csapat kiválasztása.

Az MNF tiszta szívű, tenni vágyó szövetségeseket, segítőket vár az ország minden területéről, hogy egy hiteles nemzeti erő is bekerülhessen a parlamentbe. Foglaljuk vissza együtt Magyarországot!

Magyarverés 9.

Július 24-én szerb fiatalok kirángatták az autóból és összeverték Bálint Kornél huszonhárom éves fiatalembert a bánsági Beodrán. Bálint Kornélt hozzátartozói két nappal később beszállították a becskereki kórházba, ahol arccsonttöréssel kellett megműteni. Néhány nappal később „Halál a magyarokra” – feliratot festettek ismeretlenek egy palicsi családi ház falára.

Magyarverés 10.

Egy újvidéki szórakozóhelynél bántalmaztak négyen két magyar fiatalembert csupán, mert magyarul beszélgettek.

A VMSZ újvidéki szervezetének közleménye szerint hátulról támadta meg a vendéglőt elhagyó fiatalokat négy, szerbül beszélő, számukra ismeretlen személy. Az egyik fiatal az ütéstől eszméletét vesztette, a másiknak pedig súlyos sérülést okoztak. Állkapocstöréssel került az újvidéki kórházba.

Világ buzeránsai egyesüljetek!

Iránban kivégeznek egy 16 éves és egy 18 éves fiatalt, akiket homoszexualitással és egy 13 éves fiú nemi aktusra kényszerítésével vádolnak.

Az eset kapcsán az SZDSZ Új Generáció Melegjogi munkacsoportja szervez tüntetetést csütörtök délután az Iráni Köztársaság budapesti nagykövetsége elé. A honi liberálisok miután elérték, hogy nagyfokú rendőri biztosítás mellett botránkoztathatták a tisztességes magyarokat, az arab kultúrkört is porig akarják alázni.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Újvidéki rádió: „magyar állampolgárok vagyunk!”

Csíkos Zsuzsa az Újvidéki Rádió szerda délutáni (augusztus 3.) magyar adásában a kettős állampolgárság témáját tűzte műsorra.

Felvezetőként a délvidéki politikusok interjúját játszották be, majd a hallgatók is hozzászólhattak a témához, amelyről már nem először hallhattak ebben a betelefonálós műsorban.

A betelefonáló emberek elítélték a magyar kormány újabb „mesterkedését”. Úgy vélték, hogy az EU szakértői közül csak azokat hívták meg, akik olyan válaszokat adtak, amilyeneket a magyar kormány elvárt tőlük. Többen feltették a kérdést, hogy miért csak a magyarok nem kaphatnak kettős állampolgárságot, amikor minden utódállam már megoldotta ezt a kérdést különösebb hírverés nélkül. Akik otthon maradtak, vagy NEM-mel szavaztak december 5-én, azok a külhoni magyaroknak is köszönhetik, hogy ma Magyarországon élhetnek, mert a határon kívüliek közül is sokan véreztek el az ország védelmében akkoriban, amikor ők is magyar állampolgárok voltak – vélekedett egy hallgató. Jellegzetes véleményt fogalmazott meg az a telefonáló, aki megállapította, hogy aki a kettős állampolgárság ellen van, az nem akarja, hogy Magyarország megerősödjön, mert más hatalmat szolgál.

Egy kérdésben mindenki egyet értett, mondván: „magyar állampolgárok vagyunk!”

Dudás Károly a Vajdasági Magyar Szövetség alelnöke meglepetéssel, sőt rosszallással vette tudomásul, akárcsak a sajtótájékoztatóján Kasza József, hogy nem hívták meg a vajdasági szakértőket is a budapesti tanácskozásra. Dudás úgy tapasztalta korábban, hogy van némi jóakarat a határon túli magyarok támogatására. A tényleges megoldás azonban a kettős állampolgárság lehet. Azt mondta, hogy Szabó Vilmos látogatása a bánsági magyar szórványban egyúttal azt is bizonyítja, a magyar kormány tudja mit jelent a szórvány támogatása, mert az valójában a tömbmagyarság védelme is.

Ágoston András, a Vajdasági Magyar Demokrata Párt elnöke a már ismert álláspontokról beszélt. Arról, hogy a tényleges teljes jogú magyar állampolgárság lehet a megoldás. Minden más elfogadhatatlan és minden más felkínált javaslat kedvezőtlen következményekkel jár, bonyodalmat okozhat. Azt is hangsúlyozta, hogy a magyar politikai elit az utóbbi években valójában egyetlen kérdésben értettek igazán egyet, az pedig a kettős állampolgárság.

Rácz Szabó László a délvidéki Magyar Polgári Szövetség elnöke cirkuszi bohócmutatványnak nevezte azt, ami a napokban a kormány által szervezett EU-s szakértői egyeztető találkozón történt. Úgy tűnik, december 5-e minden tabut ledöntött, és megnyugtató válaszokat adott az addigi kérdésekre. Most újabb akadályokat próbálnak teremteni. Hangsúlyozta, hogy semmilyen igazolvány nem helyettesítheti az állampolgárságot, amelyre szükségünk van, hogy itthon maradhassunk, és az életünket is megvédhessük. Már nem lehet visszalépni. Az igazolványok ideje lejárt.

MVSz Sajtószolgálat

A Bush-t meghívókhoz

Mint ismeretes, a napokban adták át az USA budapesti nagykövetének azt a meghívó levelet Bush elnök részére, hogy látogasson el hozzánk 2006. október 23-ra. A levelet 29-en írták alá, köztük Orbán Viktor is. Nem részletezve, hogy az USA annak idején több-rendbelileg ELÁRULTA a Forradalmat, ilyen módon az Egyesült Államok elnöke hasonló évfordulóra legföljebb BOCSÁNATOT KÉRNI jöhetne.

Van itt egy másik, gyakorlati kérdés is. Ki fogja állni a cehhet? Ez a meghívás – amelynek csak részletei ismeretesek – erre mintha nem térne ki. Arról ugye szó sem lehet, hogy az állami költségvetés terhére csókoljon be Orbán Viktor úr és udvartartása. Még akkor sem, ha időközben a nemzeti-polgári Héber Hadak legyőzik az NSZP (Nemzeti Szocialista Párt) és a FerDSZ homo sopienseit.

Marad tehát a kézenfekvő, jogi értelemben EGYEDÜL járható megoldás: az a 29 ismert ember garancia gyanánt együttesen ZÁROLT SZÁMLÁN helyezi el azt az összeget, amely FÖLÖSEN ELÉG Bush és kísérete BIZTONSÁGOS vendégül látásához. (Egyébként ennek híján tán még Bush sem olyan hülye, hogy csak úgy elinduljon toronyiránt!?)

Íme, hölgyeim és uraim! Könnyelműség arra bazírozni, hogy a meghívott úgysem jön el, és akkor kegyedék milyen jót szellőztek a sajtóban? Ingyen! Ritka szerencse az ilyen!

Hogy Viktor-Viktort ebbe az olcsó kampányfogásba hogy tudták belevinni, fogalmam nincs. Az önök szellemi kincsesháza nem nyílt még meg előttem, de róla úgy hittem – személyesen is megtapasztaltam – van esze. Na mindegy!

Tegyék le szépen a fedezetet 30 napon belül. És akkor csak a maguk becsülete van oda. Különben...?

Nincs különben, maguk már kezdik érteni. Nincs más variáns, igaz-e Lízing E. Szilveszter Úr?

Hajrá Magyarország!

Adorján András, nk nm. olimpiai bajnok

Tejporos doboz 1956-ból. Amerika segítség helyett lefölözött tejport küldött.

forrás: Militaria

A július 2-án megrendezésre került dobogókői tárgyalás folytatásaként, 12 szervezet ült ismét asztalhoz, hogy a Magyar a Magyarral egyeztető testület keretében a nemzeti minimumról tárgyaljanak. Sajnálatos módon a MIÉP és a Jobbik ezúttal távol maradt az eseményektől.

Szomorú tényként tapasztaljuk, hogy a nemzeti radikális oldalon egyre kevesebb a remény az összefogásra.

A Magyar Önvédelmi Mozgalom és az Egyeztető Testület tagjai úgy vélik, átmeneti megoldásként azonnali akciók szükségesek. Ezért a MÖM csatlakozik az MNF köztársasági elnök beiktatása elleni tiltakozó akciójához, továbbá közösen ünnepelünk augusztus 20-án is a Regnum Marianum keresztnél.

Úgy véljük, a Sólyom László beiktatása elleni demonstrációhoz, minden szervezetnek, minden magyarnak csatlakoznia kell, önvédelemből!

Egyelőre ez a nemzeti minimum. Továbbra is mindenkit várunk az összefogásba!

Magyar Önvédelmi Mozgalom
Budapest, 2005. július 23.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Ki a papád Bush?

Eddig csak sportolóknál szoktuk meg, hogy videofilmekkel készülnek fel ellenfelükből. A politikai boksz új marketingfogásaként mi már a politikusainkból is felkészülhetünk. Akár annak is utánanézhetünk, hogy kicsoda valójában Amerika elnöke. Akinek véletlenül Judit és Holofernes története jutna eszébe, az hessegesse el magától a gondolatot.

Michael Moore nagy port kavart „Fahrenheit 9/11" című dokumentumfilmjével, olyannyira, hogy sokan azt hitték, a Bush-kormány bele is bukhat ebbe a filmbe. Azzal, hogy bemutatja, mi van az amerikai vezetés propagandagépezete mögött, ha nem is buktatta meg a kormányt, elég sok homokszemet lopott a „Sivatagi vihar" gépezetébe. Egyvalami mégis beárnyékolja a film értékét. Véletlenül figyeltem fel rá. A filmet gyártó cégek egyike a „LION GATE FILMS" nevet viseli. Lionnal pedig tudomásom szerint a szabadkőműves-páholyokat szokták jelölni. Ha sejtésem igaz, itt kutya eszi meg a kutyát, ahogy az amerikai szlogen mondja. Michael Moore a michigani Flint szegénynegyedében nőtt fel, ahonnan a mai napig is sokakat toboroznak a Nemzeti Hadseregbe, mert a sereg az egyetlen jó választás ott, ahol mindent tönkretett a gazdaság, Busht pedig a golfozás és a vadászat jobban izgatja ennél. De ami előretolt kis Marionett-bábuként a legjobban izgatja, az a pénz.

Bush fenegyerek. Szegény apukájától nem kapott egy fillért se, amikor dezertált a texasi Nemzeti Hadseregből – és „rákényszerült", hogy Bath nevű barátja szaúdi dollárezreinek megtámogatásával megalapítsa az AUGUSTO-nevű olajcéget. Minden céget sikerült tönkretennie, amihez hozzányúlt, így ezt is. De annyira elvakította a seregben szerzett trauma, hogy valahogy nem vette észre, hogy James R. Bath, – egykori dezertőrtársa – Bin Ladenék pénzügyi tanácsadója Texasban. Bathnak már repülőcége volt akkor Szaúd-Arábia második leggazdagabb klánjának tőkebefektetésével. Miután Bush az Augustót csődbe vitte, a Hurken Energy egyik igazgatója lett, és a cég 23 millió dollárt bukott 1990-ben. Rosszindulatú pletykák tőzsdeüzelmekről beszéltek és Busht gyorsan benyomták a CARLYLE-cég igazgatótanácsába. Ez a nemzetközi konglomerátumnak nevezett cég telekommunikációval, egészségüggyel és fegyvergyártással foglalkozik. S micsoda véletlen. Itt is Bin Ladenék a tőkebefektetők. Szeptember 11-én éppen Oszama féltestvére ellenőrzi a család befektetéseit az elegáns Ritz Carlton Hotelben Bush apukájának társaságában, amikor a két torony a szomszédságukban összedől. Az öreg Bushnak felcsillanhatott a szeme. A CARLYLE egyik része, az UNITED DEFENCE ugyanis 1,4 milliárd dollárt kapott a szaúdiaktól, amivel Amerika 11. legnagyobb fegyvergyártója lett. Náluk készülnek a Bradley páncélozott katonai járművek is. Míg azon törték a fejüket, hova is indítsák el a Bradley-k ezreit, Bush, a junior egy texasi iskolában vendégeskedett, s a gyerekekkel az olvasást gyakorolta. Sajnos azt a szót, hogy nukleáris, éppen nem tanulták akkor, így elnökünk akárhányszor nekifut a dokumentumfilmben ennek a szónak, csak úgy tudja kiejteni: nukuláris. Az olvasás annyira lekötötte Busht, hogy hiába jelentettek neki a tornyokról, rezzenéstelenül tovább fényképeztette magát. A támadás másnapján 142 szaúdi, köztük Bin Laden 24 rokona távozhat szabadon az Egyesült Államokból amerikai óriásgépekkel. Busht már augusztusban tájékoztatta az al-Kaida lehetséges „terrortámadásáról" az FBI, de ügyet sem vetett rá. Sőt a támadások után felálló független vizsgáló-bizottság, a 9/11-es csoport jelentésének 28 oldalát rögtön titkosíttatta a Fehér Házzal.

Ez a rész a szaúdi kapcsolatokról szól. Amerikában a banktőke 1000 milliárd szaúdi dollárt rezegtet a mai napig is. Ha évente négyszázezer dollárt kapsz az adófizetőktől, amiért megvéded őket a terrortól és biztosítod Amerika imidzsét, ugyanakkor a szaúdiaktól 1,4 milliárd zsebpénzt, akkor komoly gond lehet eldönteni, hogy ki a papád.

Mindenesetre nyugodtan iszogathatsz a Szaúdi Királyság nagykövetével – a Potomac folyó túloldaláról nézve a Pentagon romjait – szeptember 14-én a csillagos ég alatt, és nem kell depressziósan nyávognod, mint Tenessy Williamsnek meg ezeknek az üresfejű drámaíróknak, „Eljő a jeges" meg ilyen hülyeségekről.

Afganisztán csak egy kis kitérő Bushnak. A katonai szakértők nem értik, miért nem közelítik meg Oszama tűzfészkét, miért visznek oda olyan kevés katonát. Moore, a rendező segít megfejteni a feladványt. 1997-ben Texasban aláírták egy – Houstontól a Kaszpi-tengerig vezető – Szaúd-Arábián átívelő földgázvezeték építésének tervét. A pályázatok közül a Bush-közeli UNOCAL nyerte el az építés lehetőségét. A támadás után megválasztott új afgán elnök Hamid Kajzar érdekes módon a Unocal tanácsadója.

És lelkesült katonákat látunk, ahogy teljes felsőtesttel reppelnek bombázás alatt Irakban, miközben a Charlie boxból, a tank belső kommunikációs rendszeréből fejhallgatón a következő dalt hallgatják: „Puffanjanak a hullák, égj te fákingmadőr." A filmben a fákingmadőrt rohadéknak fordítják, de az igazi fordítás anyab…ót jelent. „Nukuláris" fegyvert keresnek ezek a szegény szemetek, miközben látjuk a szétroncsolt iraki gyermekek tetemhegyeit az utcákon. És a jenkik továbbénekelnek, továbbreppelnek, tovább bombáznak. A Hajlandók koalíciójának hőse vagyok – gondolják magukban. A vietnámi háború óta a második legnagyobb haderő katonája vagyok. Fasza gyerek vagyok. Amerikai vagyok. A háborúhoz segédkezet nyújtó „Hajlandók koalíciójának" tagjait is bemutatja Moore: Palau, Costa Rica, Izland, Afganisztán, Hollandia, Románia. Közös vonásuk, hogy egyiknek sincs komoly hadserege. Marokkó 2000 majmot ajánlott fel az aknák hatástalanítására. Ma amerikaiak felügyelik az iraki olajmezőket, s a texasiak már 3000 dolláros részesedést nyertek belőle a HULLIBURTON nevű logisztikai cég segítségével. Richard Clarke és Rumsfield is elégedett lehet. Az ő érintettségüket már nem taglalja a „Fahrenheit", de tuti biztos üzlet nekik is.

Az amerikaiak pedig rettegésben élnek, mert minden média terrortámadások réméről süvöltözik, és Bushban látják Megváltójukat.

Hát ennyi, erről szól a film. Az igazi dokumentaristák a kamera optikáját adják kölcsön, mint látó szemet, és ránk bízzák a következtetést. Moore-nál végig érezhető apropagandaízű lejárató szándék. Ez még önmagában véve nem is lenne baj. Jószándékát nem fogom kétségbe vonni, ha valaha csinál egy filmet Izrael Ciszjordániai telepekkel kapcsolatos politikájáról vagy az uzsoracivilizációról is. Valljon színt! Mondja meg, kiben bízhatnak az amerikai átlagemberek, azok akiket a „Cola, puska, sültkrumpli" című filmjével már tökéletesen sikerült lejáratnia. Holott csak áldozatai egy olyan gépezetnek, melybe – sajnos ki kell mondani – kiszolgáló személyzetként valószínűleg maga Moore is beletartozik. Addig valahogy nem tud meghatni ha egy farkas harapja el egy másik farkas torkát. Sorry.

Langmáhr Anikó

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Felelősségvállalás a magyar nyelvért

Latin-magyar, hunglish: zagyvanyelv, tiszta magyar: a hősök és vértanúk nyelve

Az egyetemes felelősségvállalás alapelvét kell bevinni a köztudatba. Minden állampolgár felelős a magyar nyelvért, minden szervezet és maga a kormány is. Szűnjön meg a másra hárítás gyakorlata.

Irányt és mintát mutató nyelvhasználat

Ahogy a kormány tagjai, a képviselők, valamint minden magas tisztséget viselő ember beszél és fogalmaz az Országházban és akárhol az országban, annak hatása van és lesz a köznyelvre, mert az emberek csüngnek szavaikon a határon innen és túl. A példamutatás elve mindenkire vonatkozik, akinek bármilyen vezető szerepe van és másokra hat.

Legyen magyar tömegtájékoztatás.

Minden újságírót, a hang – és képcsatornák vezetőit, műsorszerkesztőit, szövegíróit, bemondóit sürgősen rá kell venni a magyar nyelv szabatos használatára. Ha ez egyelőre keresztülvihetetlen, akkor legyen legalább egy országos napilap, egy képcsatorna, és egy hangcsatorna, mely a magyar nyelv ügyét megalkuvás nélkül támogatja alapszabályaiban és mindennapi gyakorlatában.

Önkormányzatok és a kormány.

Nagyon sokat tehetnek az önkormányzatok és a kormány, ha vállalják a felelősséget, és saját működésükben bevezetik az irányt és mintát mutató nyelvhasználatot szóban és írásban. Ez együtt jár az előzékeny és figyelmes viselkedéssel, amit a polgár elvárhat minden hivatalban. Az önkormányzat feladata, hogy eltüntesse az utcákat csúfító magyartalan feliratokat.

Intézménynevek visszamagyarosítása.

Az állami és más hivatalok, szaktárcák, bizottságok, szervezetek, egyetemi intézetek nevét vissza kell magyarítani. A külföldi látogatókra való tekintettel mindegyik név után oda lehet tenni a helyes angol fordítást.

A magyar nyelv az oktatás központjában.

Mindenekelőtt hassa át oktatási rendszerünket a tiszta magyar nyelv szeretete, tisztelete és folyamatos művelése. Legyen az iskola feladata az önálló gondolkodásra való nevelés és az egész személyiség fejlesztése, vagyis hagyományos értékrendünk tisztázása és átadása. Ennek kulcsa a magyar nyelv helyes oktatásában rejlik. Mivel minden tantárgy egyben nyelvalkotás és nyelvhasználat is, a magyar nyelvért minden tanár felelős és nem csak a magyartanár. Tanítsanak a tanárok minden tantárgyat tisztán magyarul és mondjanak le a latin-magyar használatáról. Fejlesszék szakmájuk magyar nyelvezetét. Legyen magas szintű az angol nyelv oktatása. Óvakodni kell azonban attól, hogy elsajátítása a magyar nyelv kárára történjék. A nyelveket mint egyedi rendszereket kell tanítani. Nem szabad egyiket sem lekicsinyelni, sem összekeverni őket egymással. (Részlet Dr Molnos Angéla hozzászólásából a „Magyarok Világszövetsége Anyaországi Régiója" Debrecenben 1998. 10. 24-én, „Erős várunk az anyanyelv" címmel megrendezett tanácskozásán.)

Jelenleg hazánkban a „magyar nyelv" elnevezés nem egy, hanem három különböző nyelvet takar, és ezek közül csak egy az igaz magyar. E megállapításhoz kapcsolódik, hogy a magyar nyelv háttérbe szorítása nem az utóbbi tíz, ötven vagy százötven évre terjed, hanem már ezer éve folyik.

Latin-magyar

Ezer évvel ezelőtt belénk fojtották őskeresztény hitünket és tudásunkat, tűzzel-vassal ránk zúdították a latint, és mi beleszerettünk. A latin-magyar hívei épp úgy szeretik és védik e kevert nyelvet, mint a tiszta magyar nyelv hívei az utóbbit. Nálunk a tudomány nyelve nem magyar, hanem kizárólag latin-magyar.

A „halott" latin nyelv felé torzul a művelt latin-magyar, egyre távolodva a magyartól. Ez természetesen az angol-amerikai szókincs nyomására történik, elsősorban a tömegtájékoztatás és az oktatás útján.

A másik ok, amiért a latin-magyar igen káros, hogy szinte mintát nyújt a kevésbé iskolázott embereknek, hogy ők is keverjék a nyelvet. Pidgin-Hungarian vagy Hunglish, zagyvanyelv.

Aki jól tud angolul, annak a zagyvanyelv határozottan visszataszító, bosszantó, esetleg még sértő is.

A zagyvanyelv csak műveletlenségről tanúskodik, nem méltó múltunkhoz, sem őseink tudásához és magatartásához. Azonkívül még az angol nyelvtanulást is megnehezíti, mert az angolból átvett szavak nem csak helyesírásban és kiejtésben torzulnak el, hanem az idő folyamán teljesen eltérő jelentések is ragadnak rájuk.

Magyar, a hősök és vértanúk nyelve

Ha újra életre keltjük a tiszta magyar nyelvet, ez a nyelv képes ellenállni a manapság minden nyelvet bomlasztó keveredésnek. Erről tanúskodik egy angol nyelvész százhetven évvel ezelőtt írt és manapság gyakran idézett szavai:

„A magyar nyelv távoli és magányos... Lényegében saját öntőmintájából került ki, kialakulása és felépítése bízvást oly korszakra tehető, amikor a mai európai nyelvek többsége vagy nem is létezett, vagy nem hatott a magyarlakta térségre... a magyar nyelv egyetlen darabból álló terméskő, amin az idők viharai karcolást nem ejtettek. Nem az idő változásától függő naptár ... nem kölcsönöz, nem ad és nem vesz senkitől.

E nyelv a nemzeti önállóság, a szellemi függetlenség legrégebbi és legfényesebb emléke. " (Bowring, 1830)(Molnos Angéla: Szent és sérthetetlen)

Egy szöveg hossza csak a mondanivalójához viszonyítva mérhető, és a tiszta magvar nyelv mindent elhagy, ami értelmileg fölösleges. Nem dobálódzik a szavakkal, nem szaporítja a szót, nem pöffeszkedik, nem szépítget, nem köntörfalaz . Úgy használja őket, ahogyan azt Illyés Gyula megírta. Olyan emberek nyelve volt a magyar, „akik valóságot és igazságot akartak közölni egymással. Akik világos, tiszta gondolatot fejeznek ki általa. Akiknek nem volt rejtegetnivalójuk egymás előtt. Akik nem szorultak se hazugságra, se hízelgésre." (1964). E nyelv „férfias, nem az alkudozás, a meggyőzés, a latolgatás nyelve, hanem a kijelentésé, az ítéleté, az akaraté. Tagoló nyelv, minden szót erősen megnyom..." (1976) (Molnos Angéla: Jövőnkért a magyar nyelv ügyében)

Nemzetközi Kalotaszeg Tábor

A Magyar Vár Alapítvány 4. nyári tábora

Pomáz – 2005. augusztus 13-21.
Ismeretterjesztő előadások (Szabadegyetem)
Augusztus 13. Szombat Érkezés
Délelőtt: Nemzetközi Lovas íjász verseny
Augusztus 14. vasárnap: Kalotaszeg vallása
Augusztus 15. hétfő: Kalotaszeg története
Augusztus 16. kedd: Kalotaszeg irodalma
Augusztus 17. szerda: Kalotaszeg építészete
Augusztus 18. Csütörtök Kalotaszeg néprajza
Augusztus 19. Péntek Kalotaszteg társadalma
Augusztus 20. Szombat
Szent István napi ünnepség
Augusztus 21. Vasárnap Sátorbontás

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 9.

A lágerparancsnokság ágyasokat választ az újjonan érkezett „nép ellenségeinek családtagjai" rabszállítmányból...
A „nép ellenségei" nők meztelenül vonultak el az előtt a válogató bizottság előtt, amely munkára osztotta be őket. Azokat a nőket, akik megtetszettek nekik, belső munkára osztották és ágyasaikká tették, akik pedig visszautasították őket, azokat fakitermelésre és más nehéz fizikai munkára küldték, vagy büntetőzárkába zárták „vétség" címén és éheztették.
A *falon*: A javítómunka-tábor válogató bizottsága.

– A volt hadosztályparancsnok férjedet, mint ellenséget főbe lőtték...
SZVE-k (társadalomra veszélyes elem) és CSSIR-ek (hazaárulók családtagja) nyilvántartásba vétele az NKVD-MVD-nél...
A „nép ellenségeinek" rokonai voltak ők, akiket vizsgálat és bírósági ítélet nélkül a hideg északi és keleti körzetekbe száműztek, s akik ott éheztek, fáztak és pusztultak ezrével...
A falon: Halál az osztályellenségre!

A sztálini szocialista Gulag rabságába indítják az „áruló népeket"...
A sztálinizmus éveiben a kommunisták az ország keleti és északi körzeteibe deportáltak kb. kétmillió, nem orosz nemzetiségű személyt: finneket, németeket, lengyeleket, észteket, litvánokat, letteket, csecseneket, ingusokat, balkárokat, karacsájokat, kalmüköket, görögöket, törököket, krími tatárokat és nyugati ukránokat. A kitelepítettek fele rehabilitása után visszatérhetett szülőföldjére, a másik fele az embertelen rabságban elpusztult. A németeket és a krími tatárokat rehabilitálták ugyan, de büntetésük nem szűnt meg, mert az SZKP ma sem engedi vissza őket szülőföldjükre...

- Milyen szívósak ezek a nacionalisták, három hete úton vannak, és még a kölykeik is élnek, ezeknek a halszagú baltoknak! De, ahogy elfogy a zabálnivalójuk, majd feldobják a talpukat...
„Nacionalistáknak", a „nép és a párt ellenségeinek" az észteket, letteket, litvánokat, ukránokat, csecseneket, kalmüköket és a többi nem oroszokat nevezték...

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Hidegvérrel 4.

Alhattál-e, kisfiam?

Február 18-án Blaski József és Mansfeld Péter újabb gépkocsit lopott, majd „szövetkezett egy gyilkosság végrehajtására”. El is mentek Mansfeld Péter volt cellatársának lakására, de semmi jelét nem adták, hogy embert akarnának ölni. Mansfeld László visszaemlékezéseiben elmeséli, hogy bátyját egyszer előzetesbe vették, mert egy kollégája kérésére egy csomagot hozott ki a Csepel Vas- és Fémművekből, ahol ipari tanuló volt. Cellatársa azt hazudta neki, hogy a felesége juttatta börtönbe, és könyörgött, hogy ha kiszabadul, torolja meg ezt az aljasságot. Elképzelhető, mennyire megdöbbent Mansfeld Péter, mikor a csöngetésre maga a cellatárs nyitott ajtót. Szerencsére rögtön „kapcsolt”, és a szívélyes invitálás ellenére se maradtak ott éjszakára. Visszatérve a perhez. A „vitathatatlanul kalandvágyó fiatalok” ahogy dr. Jobbágyi Gábor az „Ez itt a vértanúk vérében” írja róluk, „valójában egészen gyerekes dolgokat követtek el”. A lopott tárgyak: 6 Nugát csokoládé, 1 Budapest-térkép, 1 körzőkészlet, 3 szódásüveg, 1 hajkefe. A perirat alapján valóban vadóc és gyerekes lézengőknek lehetne tartanunk a csapatot, köztük Mansfeld Pétert is. De ha hozzáadjuk a tényekhez azt, amit a „Tizenhárom perc” című könyvből megtudunk és figyelembe vesszük a tárgyalás legmegdöbbentőbb fordulatát, melyre senki sem számított, azt, hogy Blaski József helyett Mansfeld Péter mindent egyszemélyben magára vállalt, fejet kell hajtanunk előtte.

Személyes vallomással tartozom. Sok embertől hallottam már Mansfeld Péterről a „hőbörgő proligyerek” aljas kis jelzőjét. Aljas jelző, először is azért, mert ha prolisorból jött volna se mond jóérzésű ember ilyet egy hóhérkézre juttatott gyermekről. De ha munkás származású is, akkor is az a véleményem, hogy „proliság” a fejben és nem a származásban rejlik. Proliság az ócska, kopott viceházmester néni-feljelentgetés és gondolkodásmód, proliság az egoista hörcsöggyűjtögetés, proliság a gyűlöletből támadt proteszt-szavazat, proliság, ha pitiánerek vagyunk és nem adunk borravalót, nem adjuk át a helyet és sorolhatnánk a példákat a végtelenségig. A proli az ócska, a gagyi, az igénytelen szinonimája is. Fel tudná-e egy ócska ember áldozni az életét a barátjáért cserébe, ha még ahhoz sincs ereje, hogy elmenjen egy sorsdöntő népszavazásra? Bánjunk a tényekhez méltóan a szavakkal, mert minket minősítenek.

Manfeld Péter hős volt. Blaski József családos ember. Mansfeld Péternek ezek a szavak: haza, hazaszeretet, család, szabadság: szentek és sérthetetlenek. Bátorságát illusztrálja maga az orvos szakértői vélemény:

„Az egész vizsgálat alatt fölényesen és cinikusan, mereven beszél ellenforradalmi felfogásáról és cselekménye helytelenségét nem hajlandó még igen kis mértékben sem belátni.” „Félelmet nem ismerő, elrettenthetetlenül konok személyiség.” A nyomozótisztek se gondolták, hogy a per ilyen váratlan fordulatot vesz, mert akkor biztos bevetettek volna egy „rövid” tudatmódosító altatóinjekciót. Az is biztos, hogy rendületlenül verték agyba-főbe a „kádár-kolbásszal”, de minél többet ütötték, annál ellenállóbb lett. Szabadságvágya nem bírta volna ki a börtönt, ezért biztosra ment. A tárgyaláson egyedül neki volt kirendelt védője, neki volt a leghátrányosabb hendikepje. Ellenállása egyre jobban felszabadította vallatóiban a démonit. Tudták, hogy ezt a fiút csak likvidálni lehet, megtörni soha. Példátlan embertelenséggel változtatja át a Népbíróság Mansfeld Péter első fokon életfogytig tartó szabadságvesztését másodfokon halálbüntetésre ezzel az indoklással: „Az előző büntetés mértéke téves volt. Ez a terhelt volt ugyanis fő szellemi és gyakorlati irányítója a szervezkedésnek. Cselekménye társadalmi veszélyességének rendkívüli súlya mellett, viszonylag fiatal kora dacára is igen nagyfokú a személye társadalmi veszélyessége. Ezért vele szemben az általános prevenció, illetve a társadalmi védekezés érdekében a legsúlyosabb büntetés kiszabása volt indokolt.” Azt a tényt, hogy a vádlottak valamennyien munkás szülők gyermekei, úgy tekintették, hogy osztályárulókkal állnak szemben, akik kapitalista restaurációra törekedtek. Blaski József életfogytiglant kapott, Bóna Rezső tíz esztendőt, kettővel többet, mint első fokon, Holecz István öt esztendőt, Egei Attila négy esztendőt, Furka László három esztendőt.

Mansfeld László visszaemlékezéseiben elmondja, hogy bátyja tántoríthatatlanul hitt abban, hogy a forradalom újrakezdhető. Példátlan vakmerőséggel lopott és rejtett el autókat. Holecz Istvánnal a forradalom után jelentős mennyiségű fegyvert ásott el (1 golyószórót, 6 géppisztolyt, 15 géppisztoly-dobtárat, 30 kézigránátot, 10000 pisztolylőszert, 700 puskatöltényt, legalábbis ennyit találtak meg a helyszíni szemlék nyomozói). Péter tudta, hogy figyelik erre még a Csepeli Vas- és Fémművekben figyelmeztette is az egyik tanára, mégis készült az új forradalomra. Az volt a terve, hogy a rózsadombi csapat fegyvereivel megtámad majd egy börtönt, ahol politikai foglyokat őriznek, valószínűsíthetően a vácit, hiszen sógora is ott raboskodott. Hitte, hogy ha elkezdik hatan, százak, ezrek, tízezrek csatlakoznak hozzájuk. Indítómotort, vídiafúrót és rézlapokat is szerzett, amivel páncélozott járművet akartak készíteni, hogy azzal vonulhassanak a városba. Gyermeki hősködésnek, álmodozásnak tűnhet, de a levegőben, a cellába zárt ég alatt ott élt még a forradalom szelleme az emberek szívében, csak szikrát kellett volna csiholniuk a lánghoz. Mansfeld Péter vakmerőségén nem múlott volna. Április 30-án a Vérhalom utcai gombapincéhez csalta a nyomozótiszteket helyszíni szemlére, és egy váratlan pillanatban kitépte a szíjbilincset őrzője kezéből, s a mélybe vetette magát. Hiába kereste félszáz csahos kopó, nyoma veszett. Sajnos ugrás közben eltört mindkét karja, kénytelen volt gipszeltetni menni a Margit kórházba, ahonnan valaki értesítette a rendőrséget. Percek alatt ott termettek a nyomozók. Verés, sötétzárka, újra verés. Fónay Jenő, aki a pokol tornácán, a Gyűjtőfogházban egy percre találkozott vele, sose hitte volna, hogy képesek elvenni egy gyermek életét. Évtizedek múlva valaki felkereste Mansfeld Lászlót, és elmondta, mik voltak Péter utolsó szavai. „Éljen a szabadság!” „Éljen Magyarország! Szeretlek, édesanyám!”. Ezt kiáltotta. Ezután tizenhárom percig (!) hagyták rángatózni a kötélen! Ezt jól jegyezzük meg! Tizenhárom percig nézték hidegvérrel, ahogy haláltusáját vívja. 1959. március 21-én délelőtt kilenc óra 22 perckor. Ha az ítéletvégrehajtó a szokásos módon eltöri a nyakcsigolyát, az azonnali eszméletvesztéssel jár. Mansfeld Péter utolsó szavai annyira feldühítették az ítéletvégrehajtókat (Csúcs Mátyást, Karácsonyi Sándort, Fülöp Istvánt), hogy büntetésből a fulladásra bízták.

Alhattál-e Péter? Öcséd szerint odaát sem tudsz nyugodni. Csak akkor lenne békés álmod, ha nem kellene féltened Magyarországot. Ez az ország lassan már csak egy kopott függelék a Népek Karácsonyfáján. Azon a karácsonyfán, melyre Márai Sándor „Mennyből az angyal” című 56-ról írt versében Magyarország volt felakasztva. Mansfeld Péter példátlan jellem- és emberi ereje, gyermekéletének brutális kettétörése kötelez minket, hogy minden nap az ő tiszta, dacos tekintetével induljunk el a pusztulás ellen. Az idők végezetéig tartozunk neki ezzel azért a tizenhárom percért.

Langmáhr Anikó

következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Mészáros Károly:

Liberalizmus kontra nacionalizmus avagy: mit gyűlöl a magyargyűlölő? 5.

Mire van szüksége a rendőrségből a liberális jövőnek?

Először is egy olyan elitre, mely a nemzeti radikalizmus ellen bármikor bevethető. Gyorsan reagáló, határozott (erőszakos?) gárdára, akik ha magyart bántanak (Zámoly, Kecskemét, stb.) egyből elfelejtenek látni, hallani és gyorsan reagálni. (Meglepő hasonlóság a vajdasági szerb hozzáállással.) ezenkívül egy középszintű testületre, mely ha határozott, az a baj, ha határozatlan, az. Ha kiderít valamit jó, ha nem, az is jó. Ha haverkodik „kétes alakokkal", ha biztonsági őrként szolgálja őket, az ő dolga, ha nem, az is. Tehát van, hogy legyen, de egyre több területet engedve át az őrző-védő egységeknek, melyek egyre több munkanélküliből képzett emberrel őrzik és védelmezik azt, aki megfizeti őket. Őrzik az új szociál-liberális elit, az új urak és a betelepülő tőke hatalmát, vagyonát és főleg fölényét a magyar tömeggel szemben.

Miként törődik a liberális jövő a magyar emberek egészségével?

Miközben „rendbe teszik" az egészségügyet, itt is folyik az összevonás, átcsoportosítás, megszüntetés és az adósság-csapdába ejtés. A magyar ember pedig egyre inkább csak egy szám, egy adat, egy „darab", melyért igazán nem felel senki. Van helyette másik. Még örüljön, ha nem cserélik össze. Egyik oldalon lelkiismeretes, túlhajtott orvosok és ápolók, a másik oldalon hálapénzvadászok és sorozatos műhibák. Tudjuk, a világon mindenki hibázhat, de vajon készült-e vizsgálat annak kiderítésére, hogy hány százalékban fordulnak elő a módosabb betegek esetében és hány százalékban a szegényebb magyar embereknél?

Miért kell hangsúlyozni a magyart?

Azért, mert mások (másságok) esetében egyből aktivizálódnának a toleranciabajnokok, a kisebbségi védérő. Viszont ha csak egyszerűen magyar az illető – a nagy magyar tömegből – ez a heves reakció elmarad. Elgondolkodtató, hogy mikor ki kellett volna állni a MAGYAR ANYÁKÉRT, akik kénytelenek voltak előre adni a hálapénzt, egyetlen nemzetieskedő parlamenti párt sem tette ezt meg. Illetve semmilyen vizsgálat nem indult az ügyben, hogy mi lett helyenként a nemfizetőkkel. Megint csak kiemelendő a magyar anya, hisz más szülő nők védelmében megmozdult az érdekvédelem (Eger). A magyar szülő-ellentétben az esetek elbagatelizálóinak véleményével, nem egy plusz munkát fizetett meg előre, hanem az – ugye nem lesz semmi baj? – aggodalom volt az ami fizetésre késztette. (A legszentebb aggodalom.) A „haladás" oknyomozói – kik máskor diszkriminációra vadásztak – itt nem szólaltattak meg egyetlen magyar anyát sem.

Kik az elsőszámú szenvedő alanyai a szociál-liberális visszafejlesztésnek?

Főleg az aprófalvak. (Talán azért szálkák a „haladás" szemében, mert a magyarság gerincét valamikor a parasztság alkotta.) Hallunk nehézségekkel küszködő önkormányzatokról, eladósodásról, működésképtelenségről. Munkalehetőség alig, még a postai szolgáltatás is leépül. Ez nem fejlődés, ez nem Európa. Ez tudatos elsorvasztás.

Mi a lényege a liberális társadalomnak?

Amíg a szocialista társadalom intézményrendszere a szocialista ideológia jegyében működött (ennek fő hivatkozási alapja a „dolgozó" volt), addig a liberalizmus megteremtette az önmagáért működő rendszert. Önmagukért működő hivatalok, egészségügy, tanintézetek, rendőrség, stb. ha megvalósul a régóta igért adócsökkentés, akkor lesz indok további leépítésre, elsorvasztásra, hisz kevesebből kevesebbre telik. A kisember nem nyer annyit a megmaradó jövedelmével, mint amennyit veszít a kiszolgáltatottságával. Nyerni csak a nagytőke nyerhet. A nemzeti oldal ezzel szemben csak a nemzetépítő állam és nemzetépítő társadalom eszméjével szállhat versenybe. Olyan eszmével, melynek nem eszköze, hanem célja a magyar ember.

Mit ad a magyar munkástömegnek a liberalizmus?

Ez a magyar tömeg, mely tömegtermel, tömegterméket gyárt és fogyaszt. Tömegigényét tömegcikkel és tömegszórakoztatással elégíti ki. Termel, hogy fogyaszthasson és fogyaszt, hogy újra termelhessen. Nekik készülnek az utánzatok és pótszerek. Az ő pénzüket tartják vissza és forgatják mások. Ők azok, akik negyven felett már alig kellenek, mert ilyenkor már jönnek a betegségek és lassul az ember. Ők azok, akiket felvesznek néhány hónapra – az állami támogatásért, mely szintén az ő adójukból származik – majd mehetnek, hisz van helyettük másik. (A „haladó" elitnek megsajdul a szíve egy állat láttán, de hogy fizikailag és idegileg mennyit bír egy munkás, az nem zavarja közismert érzékenységüket.) Ezt a munkástömeget képezik át és újra át, csak továbbra is marad a kényszerpálya. Ők azok, akik a szoc-lib. Burzsoázia szerint még mindig túl jól élnek. Túl vannak fizetve és túlsegélyezve. Ez pedig „ellenösztönző". (Mióta világ a világ, minden elnyomó erő azt hirdette, hogy az általa kizsákmányoltak igazából jól élnek, boldogok és hálával tartoznak uraiknak. Ennek ellenére még egyik sem ment bele önként egy helycserébe.)

Tehát a magyar munkástömeg számára elég biztosítani az újratermelés alapvető feltételeit, vagyis a hónapról hónapra való megélést, így konzerválva bérrabszolga voltukat. Ami efölött van, azt a vezető elit saját prédájának tekinti. A „haladás" gondoskodik néhány új munkalehetőségről, ami sokszor olyan, hogy amit elvonnak tízezrektől, azt odaadják egynek, amiből az munkát ad tíznek. Földönfutóvá tesznek ezret, megfosztva a megélhetéstől, majd ünnepeltetik magukat, ha munkát adnak 25-30-nak. Ez a magyar tömeg, mely kihajtva magát, idő előtt elhasználódik és képtelen regenerálódni. Nekik nyitotta meg a liberalizmus a határokat, mondván: szabadok vagytok, menjetek máshová szerencsét próbálni. A következő kérdés így hangzik majd: magyar, még mindig itt vagy? Tehát nyitva az út a palesztinizálódás felé. A hatalom kérdése ez: szolgálsz minket, éhen halsz vagy takarodsz innen? Ha ez a tömeg beletörődik kényszerhelyzetébe, tartásában meggyengül és könnyen lumpenizálódik. Főleg a munkásfiatalok. A felsőbbséget – akár „haladó", akár álnemzeti – semmilyen felelősség nem terheli a magyar tömeggel szemben. Újra és újra ígérik nekik, hogy most kell csak összehúzni magukat – mindig csak nekik – és akkor majd a jövőben jobb lesz. Az ígéret a tömegek rágógumija. El vannak vele, csak jól nem laknak. A technikai fejlődés – a termelő eszközök fejlődése – nem jelent könnyebbséget a munkásnak, hisz csak annyi változik, hogy kevesebb ember több gépet hajt. Több lesz a felesleges, szelektálható, sakkban tartható magyar. Ezeket a problémákat csak olyan társadalom képes megoldani, mely a nemzet érdekében szocialista, ha arra van szükség és a nemzet érdekében vállalkozóbarát, ha az kell. Tiszteli az egyént, de a nemzet egészének érdekében alkalmazza az állami beavatkozás eszközét. Egyrészt tiszteli a tisztességesen szerzett magántulajdont (csak azt), de gyarapítja és erősíti a nemzet közös tulajdonát is.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Román rulett

(Wass Albert halálraítéléséről és meghurcoltatásáról)

A Wass Albert ügyről évtizedeken át csak sunyi híresztelések, szóbeszédek keringtek a világban, hogy a kommunista diktatúrában élő emberek előtt Poncius Pilátusként moshassák kezüket az író elnémítói. De a valóságot nem tudták örökre elrejteni. Nemrégiben négy hivatalos irat is napvilágra került; 1. a Kolozsvári Népbíróság Ítélőtanácsának 1946-ban született, az írót és édesapját érintő iratanyaga; 2. Wass Éva, az író volt feleségének 1979-ben tett tanúvallomása; 3. James C. Hansberger nyilatkozata, azé a semleges vizsgálóé, aki az Egyesült Államok Hontalan Személyek Bizottságának átvilágító tisztjeként 1950-ben ellenőrizte az Államokba kivándorolni szándékozó írót és családját, és végül: Wass Albert 1979-ben Floridában írt rövid önéletrajza, melyet az Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma számára készített, hogy tisztázza magát a vád alól.

A perre a második világháború befejezése után került sor Kolozsváron. Wass Albert és édesapja ellen a román hatóságok távollétükben indítottak eljárást, azzal vádolva őket, hogy 1940 szeptemberében román nemzetiségű személyek meggyilkolására bújtatták fel a falujukba, Vasasszentgotthárdra bevonuló magyar honvédtiszteket, akiknek a gróf kastélyában volt a főhadiszállásuk. Két ügyben is elmarasztalták őket. A vádiratban az áll, hogy Wass Endre és Wass Albert bújtatta fel a község katonai parancsnokát négy vasasszentgotthárdi román személy meggyilkolására. Ezenkívül Wass Albert „bűnösnek találtatott" tizenegy omboztelkei román lakos erőszakos halálával kapcsolatban is. A Népbíróság szerint Csorás Gergely hadnagy, az Omboztelkén beszállásolt honvédek vezetője a fiatal gróf utasítására lövette le az áldozatokat. Mindkét esemény 1940. szeptember 23-án történt, néhány kilométerre a Wass-család kastélyától. Az egyik a Cege-tó partján, reggel, a másik az omboztelkei román pap házában, este. A vádirat szerint a vádlottak engesztelhetetlenül gyűlölték a románokat és a sovén gyűlölet mellett a román állam földreformja miatti bosszúvágy is vezérelte őket, mert földterületeik nagy részét elvette tőlük az új hatalom.

Mindkettőjüket halálra ítélték. Az író és édesapja ekkor már biztonságos távolban volt a kiirtásukat szorgalmazó kommunista-nacionalista hatalomtól, hiszen Wass Albert családjával együtt – még a háború előtt – Németországba menekült. Így az ellenük folytatott perről és halálos ítéletről csak évekkel később, híresztelések útján szerzett tudomást. A törvény buzgó őrei igencsak noszogatták „Juszticia istennőt", aki megfontolt mérlegelés helyett kénytelen volt futószalagon gyártani az ítéleteket. Ezt a pert is rekordidő alatt „játszották le": 1946. február 25-én koholták a vádiratot és tizenhat nap múlva hirdettek ítéletet. A Népbíróság számára két hét elegendőnek bizonyult hogy 63 vádlott fölött ítélkezzen. A vádiratban ugyanis Wass Alberten kívül még 61 anyaországi és erdélyi magyar szerepelt vádlottként. Az anyaországiak honvédek voltak, az erdélyi magyarok: földbirtokosok, gazdák és iparosok. Valamennyiük ellen az volt a vád, hogy a második bécsi döntést követően, amikor Észak-Erdély visszakerült Magyarországhoz, atrocitásokat követtek el a román lakossággal szemben és erre bújtatták fel a honvédtiszteket is. A börtönnel, kényszermunkával, halállal sújtott „soviniszták" mellett kiemelten kezelt Wass Albert halálos ítélete nemcsak a mezőségi grófnak; az erdélyi magyar arisztokrata írónak is szólt.

Azzal, hogy apát és fiát halálra ítélték, szabadon elvehették tőlük az egész Wass-birtokot, ingó és ingatlan vagyonával együtt. „Román rulett." A hatóság felteszi rá életed és minden vagyonod. A bírák buzgóságában közrejátszhatott Wass Albert két világháború közötti – kisebbségi magyarként tanúsított – öntudatos kiállása, amiért irredenta tevékenység vádjával ismeretlen személyek feljelentették. Minden addig írt könyve feketelistára került és csak az 1989-es kelet-európai fordulat után jelenhetett meg újra. A perben csak az ellene szólóknak adtak igazat, mostohaanyja vallomását, mely az író ártatlanságát bizonyította, teljes mértékben mellőzték. Elgondolkodtató az a tény is, hogy a lövöldözések pillanatában egyetlen szemtanú sem volt a tetthelyeken, tehát nem tudni, mi is történt tulajdonképpen. Arról nem is beszélve, hogy a vádlottak sem voltak ott. A per utóélete is rendkívül tanulságos. A hetvenes években a Ceausescu-diktatúra kemény offenzívát indított a román és magyar emigráció román valóságot bíráló képviselői ellen. Mivel Wass Albert az emigrációban a rendszer legkövetkezetesebb bírálójának bizonyult, leporolták a hajdani pert. A Simon Wiesenthal Központ értesítette róla az amerikai Igazságügyi Minisztériumot, mert a vasasszentgotthárdi áldozatok közül két lány zsidó származású volt. Wass Albert egyetemi kollégáját, Merdinger professzort bízták meg, hogy a kompromittáló bizonyítékokért Romániába utazzon és hazatérése után a floridai újságokban publikálja őket.

A rágalomhadjárat eredményeképpen az írót 1979-ben beidézték az Igazságügyi Minisztériumba. Ekkor írta meg rövid önéletrajzát, erre az alkalomra készült felesége tanúvallomása és az átvilágító-tiszt jelentése is. Wass Albertet részletes kivizsgálásnak vetették alá, de hitelt érdemlő bizonyítékok hiányában kénytelenek voltak felfüggeszteni a vizsgálatot. Ahogy ő írta tanúságtétele befejezésében: „Az életem mindig is nyitott könyv volt. Nincs rejtegetnivalóm és nem kell elnézést kérnem egyetlen tettemért sem. Íróként, a Nemzetközi P.E.N. Club tagjaként azt teszem, amit ennek a nagy szervezetnek a jelmondata hirdet: egy összekuszált világ emberiségének lelkiismerete vagyok."

Mivel a média véleményünk szerint szőrmentén kezeli ezt az ügyet és magyar sorstragédiát, Wass Éva tanúvallomásának, James C.Mansberger kéziratos, hiteles nyilatkozatának és az író rövid Önéletrajzának közreadásával lehetne hozzájárulni Wass Albert igazi rehabilitációjának elkezdéséhez, mely eddig csak az irodalomtudósok és filoszok zárt szakmai berkeinek belügye volt. A magyar lelkiismeretet nem háríthatjuk egyszemélyben a „Lelkiismeret 88"-csoportra. Az a lelkiismeret mindannyiunké. Fiát lux! – Legyen világosság! – ahogy Kocsis Imre mondta a jóllakott médiacápáknak, amikor éhségsztrájkkal tiltakozott a kékcédulás választások ellen.

Merkúriusz

(Az első bizonyítékot, Wass Éva de Czege tanúvallomását következő számunkban közöljük. a szerk.)

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

III. Tégy a Magyargyűlölet ellen

rockfesztivál

A Szabad Szellem - Magyar Kultúra Alapítvány augusztus 27-én vár minden érdeklődőt a III. Tégy a magyargyűlölet ellen rockfesztiválra, melyet - mint eddig is - a magyargyűlölet áldozataira kívánjuk felhívni a figyelmet.

Kapunyitás: 16 órától. Délután kötélhúzás, bográcsozás, kirakodó-vásár (meg ami összejön). Este koncert.

Fellépnek:

Titkolt Ellenállás
Romantikus Erőszak
Hunor

A helyszín: Nógrádsáp, **Nemzeti Ház** (Kossuth u. 5).
Beugró: **1500 Ft.**

A Nyugati pályaudvarról 13 óra 55-kor indul vonat, ami 14 óra 20-ra ér Vácra. A váci autóbusz állomásról **14 óra 45-kor** indul busz Nógrádsápra, ami kb 16 órára érkezik a faluba.
A Keleti pályaudvarról 15 óra 30-kor indul vonat, ami 17 órára érkezik Galgagutára (a szomszéd falu), ahonnan kb 30 perc séta Nógrádsáp.
Autóval a leggyorsabb út: Vácig a 2/A főúton, itt Rád felé kell lefordulni jobbra, majd Penc, Keszeg és Nézsa községeken át érhetsz Nógrádsápra.

A lapot nem támogatja a Sorsos Alapítvány, hirdetői (sajnos még) nincsenek.

Tisztelt olvasó, az Ön segítségével tudunk kéthetente szöget tenni a megszálló hatalom alfele alá.

Kérjük ajánlja a lapot barátainak, és fizessen elő a nemzeti radikalizmus fegyverére!

Koncert ajánló

AUGUSZTUS 12.
P. Mobil: Miskolc, *Diósgyőr, Vár*
AUGUSZTUS 13.
Romantikus Erőszak: Gyergyószentmiklós
P. Mobil: Kisvárda
AUGUSZTUS 14.
P. Mobil: Hajmáskér
AUGUSZTUS 19.
Kárpátia: Nagykáta, Rockfesztivál
P. Mobil: Szigetvár
AUGUSZTUS 20.
Kárpátia: Bátonyterenye, Motoros találkozó
P. Mobil: Keszthely, Helikon strand

FRONT szerkesztőségi fogadóórák:
Minden kedden 18 órától
az MNF Klubban

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Előfizethető rózsaszín csekken a 2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.

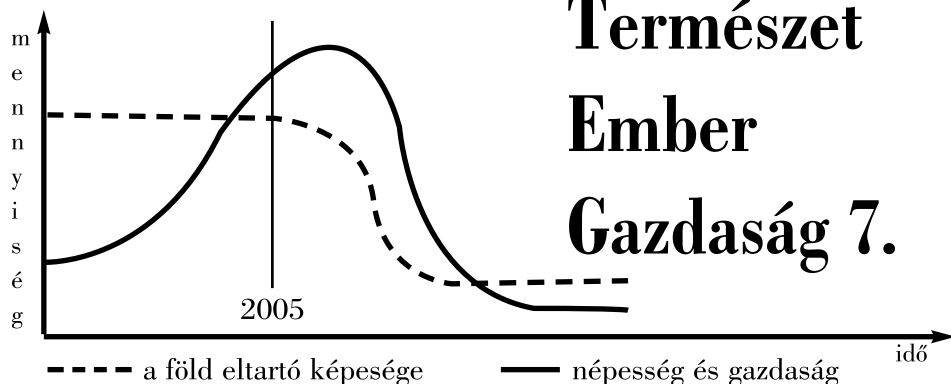
Az újságot zárt borítékban küldjük előfizetőinknek.
Éves előfizetés: 4000 Ft.
Féléves előfizetés: 2000 Ft.
Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.
Telefon: 06-20-494-4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Az OI-kor új lemeze kapható a Fehérlófia Könyvesboltban, koncerteken, és a szerkesztőség címén.

IMPRESSZUM
Kiadja és a kiadásért felel: Szkíta Műhely
Főszerkesztő: Szabó Tamás
Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás
Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: H.A.ZS. HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–20–494–4513
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 7.

„A világ előtt egyre romló lokális és regionális vízmennyiségi és vízminőségi problémák állnak.”
(ENSZ 1997)

A víz az emberiség legalapvetőbb erőforrása, az élet erőforrása. Semmivel nem helyettesíthető, míg az erőforrások általában akár teljes egészében, de legalább valamilyen szinten pótolhatók alternatív megoldásokkal. A víz, bár mindenhol előfordul, használható mennyiségben csak vízgyűjtő területeken halmozódik fel. Ennél fogva mint erőforrás regionális jellegű. Globális vízproblémáról mégis kell beszélnünk, amikor összmennyiségéről és minőségéről esik szó, hiszen sem a felszíni, sem pedig a felszín alatti (fosszilis) vizek nem ismernek országhatárokat.

Az édesvíz nem áll korlátlanul rendelkezésünkre. A világ édesvízkészletét az összes patak és folyó éves vízhozama, valamint a felszín alatt található megújuló, víztározókban lévő mennyiség összege adja. Ez évi 40.000 köbkilométer (km^3). Nehéz elképzelni, de nem is ez a fontos, inkább a számok aránya. Az éves összes felhasználás 4.400 km^3. Ez így rendben is volna, hiszen a rendelkezésre álló mennyiségnek mindössze 11%-át használjuk el. A problémát a mennyiségileg egyenlőtlen eloszlás mellett a következők okozzák. Árvízként a tengerekbe ömlik mintegy 29.000 km^3. Gátakkal a tengerekbe tartó vizekből 3.000 km^3-t fognak fel. Több mint 2.000 km^3 mennyiség nem elérhető helyen van, valamint ugyanennyi elpárolog, illetve végleg beépül termékekbe, terményekbe. Így a rendelkezésre álló mennyiség 12.000 km^3, mely a mindenkori felső korlátját jelenti vízhasználatunknak. Ennek alig több mint felét használjuk el évente, de hozzá kell tenni, hogy 6.000km^3 olyan helyeken található, ahol a népesség mindössze 1%-a lakik, pl. Észak-Amerika, Szibéria, Amazonas-medence. Ha a népesség a jelenlegi ütemben nő, változatlan egy főre jutó vízfogyasztás mellett 2050-re elérjük a vízkészlet 80%-os kihasználtságát.

A felszín alatti vizek használata nagyobb ütemű, mint a természetes pótlódás. Ezáltal sós víz kerülhet a vízgyűjtőbe, megsüllyedhet, tönkremehet, a talajvízszint egyre alacsonyabbra kerül, a termőföld kiszárad. A világ számos országában szembesültek már ezzel a jelenségsorozattal. A felhasznált vízmennyiség 80%-át az ipar és a mezőgazdaság hasznosítja, helyi adottságtól függően más-más arányban. Az ipar emelkedő vízigényét a mezőgazdaságtól elvont mennyiségből pótolják, melynek következménye a gabonaimport növekedése. Bátran kijelenthetjük, amelyik ország növeli gabona-behozatalát, az tulajdonképpen vizet importál. Szűkös vízkészletét nem hajlandó gabonatermelésre fordítani. Izrael gabonaszükségletének 90%-át, Jemen 80%-át, Szaúd-Arábia 70%-át importból fedezi. A gazdag országok megtehetik, hogy vezetéken importáljanak vizet, a tenger vizét sótlanítsák, vagy több gabonát hozzanak be. A szegény országokban viszont kénytelenek korlátozásokat bevezetni a vízhasználat minden területén, hogy elkerüljék a belső feszültséget, az ipari fejlődés megtorpanását, visszaesését. A világ lakosságának egyharmada máris vízhiánnyal küzd. Az Egyesült Államokban annak ellenére, hogy jelentős lépéseket tettek a vízpazarlás korlátozása érdekében, az egy főre jutó vízfelhasználás 1.500 m^3/év, a fejlődő világban ennek egyharmada, a Szahara-övezetben élők pedig ennek egytizedéhez juthatnak hozzá. Az USA néhány évtized alatt az ipari vízfelhasználást 40%-kal csökkentette. Közvetlen és közvetett gazdasági szabályzók bevezetésével elérték, hogy az elhasznált vizet megtisztítsák és újra felhasználják. Ez követendő példa a gazdag országok számára. A másik eszköz, amivel ezt a jelentős csökkenést elérték, a nehézipar nagyobb részének külföldre telepítése volt. Az USA-ban csökkent ugyan a vízfelhasználás, de legalább ennyivel nőtt más országokban, ahová a nagy vízfogyasztó gyárakat áthelyezték. Ettől kezdve a melldöngetésnek nem sok erkölcsi alapja maradt.

A vízzel való takarékos bánásmódnak minden szektorban megvannak a megfelelő eszközei. A háztartásokban víztakarékos gépek használatával, az esővíz öntözésre való felfogásával, a mezőgazdaságban a csepegtető öntözésre való áttéréssel, őshonos növények termesztésével, az iparban a használt víz tisztításával és újrafelhasználásával lehet jelentősen csökkenteni a fogyasztást, hogy csak néhány példát említsek.

Mint látható, a víz nemcsak legfontosabb erőforrásunk, hanem első számú stratégiai eszközünk is. Vigyázzunk rá!

Rózsás Zoltán

A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.
Telefon: (06 1) 386 4820
honlapcím: www.nemzetifront.hu
Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztőket várunk a szerkesztőségi csapatba!

Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

A Magyar Nemzeti Front

gödi szervezete előadást tart
a Turul Madár Klubban
(Göd, Margit u. 7.)
augusztus 13-án 18 órakor.
Vendégünk:
Kocsis Imre
a Lelkiismeret ’88 csoport vezetője
Minden érdeklődőt szeretettel várunk

MNF könyvtár

a Kiskorona utca 3-ban,
könyv, videó, DVD, CD kölcsönözhető.
Nyitva kedden 15 és 19 óra között.
Szeretettel várja Önöket Matuska Éva.
A könyvtár augusztusban zárva tart!

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Tévé sarok

Tartozom egy vallomással. Nyaralok, és mivel jó idővel kényeztetett el a természet a televíziózás teljesen kiszorult mindennapjaimból. (A Találkozások című magazin műsor véletlenül ellesett momentumán kívül mely vezető hírként közölte, hogy Gregor Bernadett elhagyta harmadik férjét. A nagytermészetű színésznőcske hasonló lépésein már meg sem lepődünk, meg azon sem, hogy ez hír, ami viszont meglepett az az, hogy mindeközben a képen, Bernike épp egy lovat csutakol. Lehet, hogy megvan a következő jelölt?)

Úgyhogy tekintettel erre a tényre kérem, fogadjanak el a tévé népi figyelőjétől egy siófoki ansichtet. Ezúton jelentem, Siófok elveszett (legalábbis a normálisan nyaralni szeretők számára). A Balaton fővárosának mondott település egy olyan törvényen kívüli party zónaként funkcionál – mint például az amerikaiaknak Mexico határ közeli része –, ahová magyar fiatalok is, de főként külföldi társaik járnak kitombolni magukat. Az összetételüket tekintve az eddigi német és holland diákcsoportok mellett megjelentek finn és angol részeg hordák is, akik a rend éber őrei teljes statisztálásával végzik áldásosnak cseppet sem mondható tevékenységüket. Ők a vendégek, tehát azt tehetnek (a pár nyamvadt eurójuk fejében), amit akarnak. A reggel 5-ig tartó üvöltözés itt ugyanolyan szerves része a reggelnek, mint máshol a madárcsiripelés, de láttam a szállodám ablakából fiatal lányt összeverni, német, tök részeg, meleg brigádot női ruhákban hangosbeszélővel a szájukon naponta kétszer végigvonulni válogatott ocsmányságokat kiabálva az idős hölgyektől a 10 éves kislányon át mindenkinek.

Rendőrrel viszont csak akkor lehet találkozni, ha mondjuk egy 17 éves kis polski rossz helyen parkol, rögtön íródik a feljelentés, de ismerősömet például azért jelentették fel, mert családjával áthaladt a piros jelzés ellenére egy zebrán, amikor közel s távol senki sem jött. Virágzik a prostitúció, a kábítószer-kereskedelem, a védelmi pénzek szedése, egyszóval a maffia.

A sétányra az esti zsongáskor kilépve még szörnyűbb állapotokkal találkozhatunk. A nap lenyugtával ugyanis megjelenik négy feltűnően kreol család (ezentúl az égetett cukor mintájára összefoglaló névként kérem, engedtessék meg nekem a hasonló kultúrkörből érkezőkre a karamell szó használatát), akik a videó felvételek ellenére a helyi seriffek tudtával, büntetlenül markecolják le az ittas és kevésbé ittas férfiakat szervezetten, olcsó szexet kínálva. Kicsit odébb az idáig jól menő étterem előtt látunk nyolcas-tízes csoportba balhéra várakozó szintén karamell fiúkat baltákkal (fő a biztonság). Egyik reggel halálra rémült gondnokunk mesélte el fél hatos kalandját. Kerékpárjával munkába menet egy méteren múlt az élete, mikor előtte csapódott a kerítésbe egy lopott autó, tele lopott holmival. Még fel sem ocsúdott, mikor a két ajtót lerúgva, na mik ugrottak ki a kocsiból és szaladtak el ellentétes irányba?

– Hát persze: két kicsi karamell.

Ilyenkor azért eszembe jut a kormány drága pénzen meghirdetett kampánya, hogy én mit is tettem, hogy ne szégyellje minden második cigány a származását. Lenne egy ötletem: vezessék be náluk a többnejűséget, és vegye el minden másodikat Batiz András.

De a vendéglátás színvonala estenként alul múlja a vendégek színvonalát. Előfordult, hogy a szemünk láttára próbálták összeverni derék vendéglősök egy német család férfitagját, a babakocsit toló felesége sipítozása közepette, és ha nem futott volna Heike Drechstlert legszebb napjait felidézően, még sokkal rosszabbul is járhatott volna.

Na de térjünk vissza Siófokra. Talán mindannyian emlékeznek az Aranyparton hervadozó szállodasorra, melyet francia tulajdonosa eddig kiaknázott, most azonban, hogy költeni kellett volna rá némi pénzt, jobbnak látta értékesíteni. Ők már nem látnak üzletet a Balatonban. Száz méterre lejjebb viszont egy izraeli befektető már megkezdte az építkezést és az értékesítését egy négyszer százhúsz lakásos apartman háznak a hozzá tartozó kaszinóval és gyógyfürdővel.

Az, hogy Siófokon nincs gyógyvíz senkit ne zavarjon, majd csak hoznak valahonnan. A szaunában üldögélve azonban értékes információkhoz juthat az ember. Mondanak itt minden félét városi vezetőkről, hogy a beach house évente mennyi millióval egészíti ki szerény kis köztisztviselői fizetését, és még sorolják napestig. Ami jellemző a hazai állapotokra, hogy már meg sem kérdezem, hogy mindezt milyen színekben követik el az illetékesek, vörösben (teljesen természetes lenne), kékben (ezen sem lepődnék meg, közismerten nagyon szeretik a pénzt) vagy esetleg narancssárgában (ami szintén érthető). Tulajdonképpen tök mindegy. Mert miből is lesz a narancssárga? Bizony, bizony a vörösből csak egy kis sárga kell hozzá.

nedudki

Gazsiék teljesen tönkremennek, mindenüket eladják, már csak egy színes tévéjük maradt. Jön a tél, ha nem szereznek pénzt, éhen halnak. A felesége megszólal:

– Té! Hát kirjil má á Kohntul vágy százezret, mer különben felkopik áz állunk!

– Dé hát az zsidó, uccse fog ádni!

– De há csak próbaljad meg – érvel az asszony, és végül meggyőzi Gazsit.

El is megy a Kohnhoz.

– Há instállom, csókolum á kezsit, áz lenne á helyzet, hogy kine 100000 forint a tilre, mer má csak egy színes tévénk márádt.

– Ok, Gazsi, semmi probléma – szól Kohn, és már nyújtja is a 100 ezret. Gazsi nem hisz a szemének. Már menne is ki az ajtón, amikor utána szól a Kohn:

– Várjál csak–, Gazsikám. Azt ugye tudod, hogy majd 200 ezret kell megadnod? Gazsi majd összeesik, de nincs más választása, elfogadja. Most már még gyorsabban menne ki, de Kohn folytatja:

– De, kedves Gazsikám, azért kellene valami biztosíték is. Azt mondtad, van egy tévéd - hozd el azt kauciónak.

Gazsi totál kikészül, de nagyon kell a pénz – elrohan haza, és elhozza. De Khon folytatja:

– Drága Gazsikám! Az a helyzet, hogy gondolkoztam, amíg te odahaza voltál, és be kellett látnom, hogy ez még nem elég. Te alkalmi munkákból és segélyből élsz. Nem lehetek biztos, hogy meg tudod-e adni ezt a sok pénzt. De van egy ötletem. Most itthagyod a felét, és a másik 100 ezret majd tavasszal megadod, jó?

Gazsi bátortalanul visszaadja a pénzt, majd elbúcsúzik. Hazafelé bandukolván így morfondírozik:

– Hú, vazze! Most se pízem, se tévém, és még 100 ronggyál lógok a Kohnnák...

A kínaiak világhódító hadjáratba kezdenek, és szépen lassan eljutnak Székelyföldig. Felsorakozik a két hadsereg egymással szemben, majd a kínai vezér megbeszélésre hívja a székely vezért, Áront. – Nem félsz? – kérdi a kínai. – Há' má' mér félnék? – kérdi hetykén Áron. – Azért, – válaszol a kínai – mert mi 200 millióan vagyunk, ti meg csak 40 ezren. Elkerekedik Áron szeme, feltolja a kucsmáját, megvakarja a fejét majd hátrafordul hadaihoz: – Emberek! Hova fogunk eltemetni 200 millió kínait?

